

KUUSIKAUPPIAAT ■ HIRVI- JA TAIMIJUHLAT
■ K-112 KURSSIHALLITUS ESITTÄYTY
■ OODI LAULUKIERROKSILLE ■ RUGBY
■ SITTINGS IN DARKNESS ■ PÄIVÄ
FORSTINA: VENLA KIVINIEMI ■
JOULUSUKLAA-ARVOSTELU ■
HYDELAMPAAT ■ JOULUHOROSKOPPI

Jouluhuuto 2019

JOULUHUUTO 2019

SISÄLTÖ

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajalta
- 5 Loimun palsta
- 6 Kuusikauppiat - Metsäläisten joulun lähettäjä
- 10 Miten Hirvi- ja taimijuhlasta meinasi tulla Porkkana- ja taimijuhla
- 12 K-112 Fuksihallitus esittäytyy
- 15 Oodi laulukierroksille
- 18 Agroksenmäen hirvipeijaiset
- 20 Lajikokeilussa rugby
- 22 Sittings in Darkness
- 23 Kysy Antero Vipuselta
- 24 Päivä forstina
- 25 Toffeesta inkivääriin – Jonkinmoinen joulusuklaa-arvostelu
- 28 Totuus viime kesän hydelampaista
- 29 Jahtivoudin palsta
- 30 Jouluhoroskooppi
- 32 Tiedottajan palsta

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA Elli-Noora Kamppuri
MUU TOIMITUSKUNTA Anna Viitamäki, Meri Tuomainen, Anniina Jokinen, Maria Selin, Hiljahenna Tomminen, Tarja Anttila, Venla Luttinen, Sini Salko, Esko Karvinen, Ukko Koivula ja Veera Kuronen
TAITTO Veera Kuronen, Veera Schildt ja Johanna Tuviala
KANNEN KUVA Marikki Nygård
KESKIAUKEAMA Jouluyön jooga

SÄHKÖPOSTI forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat RY:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYYn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat RY
PAINOPAIKKA Bookcover Oy

ISSN-L: 1459-9946
ISSN: 1459-9945

PÄÄKIRJOITUS

Onko maailmasta tullut liian paha? Liian äänekäs vai mitä? Tapahuuto täällä niin paljon paha, että siihen turtuu? Ensimmäisenä ei nousekaan suuri raivo oikeuden puolesta. Toteaa vain ”järkyttävää” ja jatkaa elämäänsä. Jos reagoisi kaikkeen epäoikeudenmukaisuuteen täällä maailmalla, räjähtäisikö pää? Tapahuuto yksinkertaisesti vain liikaa, joten turrutat itsesi ja käperryt kuplamuovilla vuorattuun koteloon, jonne iskut eivät tule niin voimakkaina.

Eikö tuttu harjoittama seksuaalinen häirintä enää järkyttänyt sinua? Eivätkö suuret ilmatoritokset Amazonin sademetsissä enää herättäneet sinussa toivottomuutta, epäuskoa ihmisyyden puolesta tai halua taistella ja sammuttaa valot?

Onko tietovyöryn suuri määrä tehnyt meistä kykenemättömiä reagoida asioihin oikeassa suhteessa? On helpompi kohauttaa olkia kuin huutaa tuskaansa. Sydän ja sielu siinä sirpaloituisi, jos joutuisi kantamaan jokaisen epäoikeudenmukaisuuden omille harteilleen. Jotenkin tästä pitäisi havahtua. Eihän se elämä ikinä reilua ole, mutta ei kaikkea voi ottaa vastaan vain vähän päätä kallistaen. Joitakin asioita vastaan tulisi vain toimia. Seksuaalinen ahdistelu esimerkiksi ei ole leikin asia.

Seksuaalisen ahdistelun salliminen on yhtä tuomittavaa kuin itse ahdistelu. Se on toimi, jolla yrität alentaa ahdistellun ihmisarvoa. Monet kuittaavat seksuaalisen ahdistelun nykyään #metoo-vitseillä, mutta pitäisikö näiden ihmisten pysähtyä hetkeksi miettimään asiaa tarkemmin. Miltä tuntui se, kun humaltunut pomo katsoi sinua kuin lihakimpaletta työpaikan juhlissa ja osoitti, että ainoa syy, miksi sinut on palkattu, on silmäniloksi. Ei sen takia, että kykyihisi uskotaan.

Entä hetki, kun opettajasi ahdistaa sinut tunnin päätteeksi nurkkaan ja osoittaa, että sinulla ei ole mitään vastaansanomista, koska hänen korkea asemansa takaa sen, että sinua ei uskota. Kuvittelepa hetkeksi se hetki, kun tajuat, että sinut on kuvainnollisesti ja jopa kirjaimellisesti ajettu umpikujaan. Se tunne, kun et voi valita, kuka katsoo tai koskee sinua ja miten. Et saa nostettua arvoasi tällaisen yläpuolella kyvyistäsi huolimatta, koska näytät, miltä näytät ja olet sen sukupuolinen kuin olet.

Tarkoituksena ei ollut avautua siitä, kuinka epäreilua seksuaalinen ahdistelu ja sen vähättely tässä yhteiskunnassa on, vaan pohtia sitä, miksi nämä epäoikeudenmukaisuudet eivät saa ihmisiä enää huutamaan vääryydestä. Liiallinen kylmyys tässä kasvihuonekaasujen lämmittämässä maailmassa tekee ihmisistä tunnottomia. Digitalisaatio antaa luvan huudella hirveyksiä kasvottomana. Tällaisesta ilkeydestä tulee normi, jonka vääryyttä kukaan ei enää tunnista tai havainnoi. Olisiko aika avata silmät ja ottaa asiat vastaan sellaisina kuin ne ovat?

Kantaaottavammin terveisin,
Elli-Noora Kamppuri

PUHEENJOHTAJALTA

MYOn vuosi 2019

LÄHES VUOSI ON KULUNUT HETKESTÄ, jolloin metsäläisyhteisö (tai ainakin ne viisi aktiivista yhdistyksen jäsentä, jotka saapuivat vaalikokoukseen nauttimaan ilmaisia tarjottavia) luovutti vallan käsiini. Nyt vastuun aika alkaa olla ohi, ja lienee tarpeellista luoda pieni katsaus valtakunnan tilaan. Kirjepommeja tai mellakointia ei vuoden aikana juurikaan esiintynyt, eli voinen olettaa, että kosmisiin mittasuhteisiin yltäviin kardinaalivirheisiin ei sorruttu. Ainakin omasta mielestäni vuosi on ollut jopa antoisa.

Yhdistyksemme kollektiivista identiteettiä päästiin rakentamaan heti alkuvuodesta, kun Metsäylioppilaiden 110. itsenäisyysjuhla kokosi yhteen toistasataa metsäläistä. Juhlallisuudet sujuivat tilaisuuden luonteen vaatimalla arvokkuudella ainakin ensimmäiset kolme tuntia, ja anarkistien mielenilmaukset eivät aiheuttaneet merkittäviä häiriöitä. Myös juhluvuoden tunnelmia horjuttanut ulkopoliittinen kriisi saatiin selvitettyä lähes diplomaattisin toimenpitein. MYOn kansallista suvereniteettia uhannut tilanne kärjistyi talviseen sotilasoperaatioon Espoon erämaassa, mutta tilanne ratkaistiin lopulta ilman suoraa konfliktia, ja kansainvälisten suhteiden tilan kehitys kääntyi parempaan suuntaan. Vuoden kuluessa harjoitettu liennytysoptiikka on huijpentunut neuvotteluihin ainejärjestörajat ylittävästä elokuvaillasta. Sisäpoliittista rauhaa puolestaan turvattiin hyvinvointivaltion periaatteiden mukaisen tulonjaon kautta, ennen kaikkea lähes katkeamattoman kertsikahvivirran muodossa.

Mennyt vuosi on ollut nousujohtainen myös talouden saralla. Yllättävistäkin menoeristä (liittyen lähinnä entisen ja nykyisen isännän inhimillisiin erehdyksiin) huolimatta ulkomaisiin lainoihin ei jouduttu

turvautumaan, ja peruspalveluiden ja -infrastruktuurin ylläpitämisen lisäksi tehtiin myös kansallista elintaso nostavia lisäinvestointeja, joista tärkeimpänä voidaan mainita uusi kahvinkeitin. Yhteisten varojen avulla pyrittiin lisäämään jäsenistön hyvinvointia myös monipuolista kulttuuri- ja urheilutoimintaa järjestämällä ja tukemalla. Nämäkään sijoitukset eivät menneet hukkaan; valtakunnan ykkösmediat ovat jatkaneet laatusisällön tuottamista estottoman sananvapauden hengessä, ja kansainvälisen urheilun areenoilla menestys oli jo päätähuimaavan lähellä.

Entäpä ympäristökysymykset? Alkuvuodesta julkaistun IPCC-raportin kiihdyttämä globaalinen paine sai myös MYOn kiristämään ilmastopolitiikkaansa; pahvilautasten aika on virallisesti jäänyt historiaan. Toisaalta matka kohti hiilineutraalia yhteiskuntaa on vielä kesken. Esimerkiksi suurimmasta yksittäisestä päästölähteestämme ei vielä pystytty hankkiutumaan eroon, vaan päätös Japanin lahjan vapaalle tieteelle kohtalosta jää seuraavan hallituksen huoleksi.

Summa summarum; kunnioitettavaan ikään yltänyt Metsäylioppilaat porskuttaa edelleen eteenpäin entiseen tapansa. Hyvistä perinteistä yritettiin pitää kiinni, ja vähemmän hyviä karsia vähin äänin. Siirrän vallan uusiin käsiin rauhallisin mielin, kiitollisena opettavaisesta vuodesta. Lopukaneettina voisin jakaa erään vanhan sananlaskun: Olit sitten optimisti tai pessimisti, kertsin allas on aina täynnä. Likaisia kahvimukeja nimittäin.

Kiitos ja anteeksi,
Anna

Loimu mukana Luonnontieteilijöiden jouluristeilyllä!

VUODEN KOHOKOHTIIN lukeutuva kaikki Suomen luonnontieteilijät yhdistävä Jouluristeily risteiltiin 28.-29.11. välillä Turku-Tukholma-Turku. Vaikka postilakon takia risteily näyttikin pitkään toteutuvan ainoastaan satama-allaskelluntana, viime hetkellä sovinnon löydyttyä pääsi After lecturen organisoima risteily satama-altaasta avomeren aaltoihin. 2000 opiskelijasta täyttynyt laiva onnistui välttämään Ahvenanmaan edustan miinan, eivätkä Loimunkaan kortsut loppuneet kesken.

Metsäläisedustusta risteilyllä oli fuksikursista viidennen vuoden opiskelijoihin. Osa löysi Turun satamaan perille omin neuvoin, suurin osa lähti kuitenkin Viikistä yhteisbusseilla, joihin LoVi oli sponsannut lähtijöille vihikset ja kuusi lavaa olutta (olut oli yllättävästä syystä MYOn tätä hieman päiväykset ylittänyttä herkkua, eikä valitettavasti ollut kovin suuri kassamagneetti). Satamassa tämäkin herkku meni kuitenkin kaupaksi.

Loimu tarjosi risteilijöille matkan aikana monenlaista, kuten drinkkiliput kaikille jäsenille. Suosittuja olivat myös Trivial Pursuit -turnaus, Mario Kart -pelailut ja kaikille jaettavat piparit ja loimu-kortsut – Tunne Loimu lanteillasi. Viikkiläisille lisäohjelmaa toivat bioympin opiskelijöiden ylläpitämät Rissepeli 2.0, jossa kilpailtiin pistesijoista tekemällä erilaisia tehtäviä, sekä Metsäläisille uusi tuttavuus Jekkuaamiainen. Vaikka jekkuaamiainen olikin konseptina hauska, ei se vertoja forstien jallulaululle tai kettupelille vetänyt. Viinaakiin riitti jopa ylitse, sillä jostain syystä bioympit eivät saaneet omaa ”the juomaansa” eli jekkua alas kovinkaan nopeasti. Illan kohokohtia olivat Uniklubin 2000-luvun alkuun nostalgiallaan vienyt keikka, sekä Sun deck diskon aaltojen mukana siirtyvä tanssilattia.

Vaikka risteily onkin alkujaan lanseerattu lähinnä biotieteilijöille, on mahtavaa, että myös metsäläiset ovat löytäneet tämän äärimmäisen

Menoa, meininkiä, darraa ja uutta nousua Jekkuaamiaisella.

hauskan pikkujoulujen viettotavan. Toivottavasti metsäläisten innokkuus risteilyyn ei kuole, vaikka muutamat vetivätkin pidemmän korren kautta menemällä risteilyn aamupalalle samoilla silmillä yöpalaa syömään. Kuten paluubusissa eräs anonymi metsäläinen totesi: ”Oli kyllä niin hauskaa ettei ikinä enää. Paitsi ehkä ensi vuonna. Vois vetää silloin Tupliksen. Nyt oksettaa.” Kiitos kaikille risteilylle osallistujille, ja muille vinkiksi: Ottakaa seurantaan Luonnontieteilijöiden Jouluristeily, After lecture ja Loimu ry, jotta ensi vuonna Rissen ilmoittautuminen ei vain mene keneltäkään ohi. Nämä ovat bileet, joita kukaan ei halua missata. Jo ihan sen riemun takia, että voi laulaa käytävillä *Äänisen yötä* niin lujaa, että kanssamatkustajat lyövät omien hyttiensä ovet kiinni.

-Risteilevä kampuspromoottori **Meri**

KUUSIKAUPPIAAT

- METSÄLÄISTEN JOULUN LÄHETTILÄÄT

KOONNUT: ELLI-NOORA KAMPPURI

KUVA: ALEKSI FLYKTMAN, KUVITUSKUVA: JOHANNA TUVIALA

On jälleen se aika vuodesta! Nimittäin aika, jolloin Silvican pihalla voi nähdä Westmacin paketti-autoja ja uupuneita, oranssiin työtakkeihin sonnustautuneita kolmannen vuosikurssin opiskelijoita. Nimittäin Metsäylioppilaiden kuusikaupan kiihkein työkausi on nyt, kun joulun ei enää monta viikkoa ole ja havuköynnökset ja joulukuuset revitään lähes käsistä.

Kuusikauppiaille ja joulutontuilla on paljon yhteistä: he levittävät joulumieltä ympäriinsä, hii-viskelevät pimeydessä ladon nurkilla ja heitä ei näe ikinä. Tästä syystä Forstihuuto päätti selvittää lukijoille vähän lisää kuusikauppiasta ja heidän joulutunnelmistaan.

1. Oletko joutunut #metoo:n uhriksi toimistolla?
2. Oletko kutonut villasukkaa ja tanssinut samassa tilassa?
3. Mitkä ovat tärkeimmät vitamiinit muistaa syödä kuusikaupan aikaan?
4. Koetko olevasi jouluihminen? Uskotko, että tämä seikka muuttuu tänä vuonna?
5. Mikä on ollut koko kuusikaupan haastavin asia sinulle?
6. Mikä kuusikaupan tuotteista kuvaa sinua parhaiten ja miksi?
7. Minkä värisiä joulukoristeiden ja -valojen pitäisi olla?

OTTO LIUTU

1. Päivittäin.
2. En tietenkään.
3. Ei tähän mitkään vitamiinit auta.
4. Koen. En usko että kuusikauppa muuttaa sitä mitenkään.
5. Työkaverit.
6. Havuköynnös, koska se on selkärangaton ja sitä pitää tukea joka paikasta.
7. Ihan perinteisiä.

Kuusikauppiat alkusyksystä, kun pitkät työviikot eivät olleet vielä hydyttäneet hymyjä. (Vasemmalta oikealle: Saija Papunen, Aleks Flyktman, Otto Liutu, Veera Kuronen, Roope Nordström, Marikki Nygård)

SAIJA PAPUNEN

1. Ainoastaan puhelin ahdistelee pirisemällä jatkuvasti.
2. Kukapa ei olisi? Tosin samanaikaisesti en ole kyseisiä aktiviteetteja tehnyt - ainakaan vielä.
3. Oisko ne noi D-vitamiinit.
4. Riippuu siitä, miten joulun määrätellään. Jos se tarkoittaa rauhoittumista ja tunnelmointia hiljaisuudessa, mielellään luonnon helmassa tai vähintään ympäröimänä, niin kyllä, mutta perus markettijoulu kauheine joululauluineen, teennäisine perinteineen ja järjettömien kulutusjuhlineen saa pääni räjähtämään.
5. Se, etten pystykään mielin määrin hillumaan kärrysaunassa pikkutunneille... Oikeasti ehkä se, että saisi edes jossain välissä levähtyä kunnolla. Kiivain sesonki on vasta edessä ja jo nyt kiirettä on siinä määrin, että unet jäävät tavallistakin lyhyemmiksi. Ja jossain välissä pitäisi vielä opiskellakin.
6. Metsäkuusiköynnös. Ajatuksen tasolla kivaa, käytännössä pisteliästä ja raskasta.
7. Luonnollisen värisiä. Yksinkertaisuus on mielestäni kauneutta joulukoristeissa: elävät kynttilät ja keltaiset tai lämpimänvalkoiset valot ovat parhaita.

ROOPE "NORDE" NORDESTRÖM

1. En ole, meillä ei ole tarvetta kyseiselle kampanjalle.
2. En kyllä ole.
3. D-vitamiinit joka päivä. Pidetään listaa, että D-vitamiinit tule syöttyä.
4. En ole kyllä yhtään jouluihminen. Kyllä sitä pitää vähän jouluisemmaksi muuttua töiden puolesta.
5. Töihin herääminen ja yhden suomenruotsalaisen asiakkaan puheen ymmärtäminen.
6. Hitto mitä kyssäreitä! Joulukuusi, perus puu
7. Yksinkertaisia, kestäviä eikä mitään kertakäyttöisiä. En tykkää ollenkaan monivärisistä jouluvaloista.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

ALEKSI "KEKE" FLYKTMAN

1. En, mutta en kyllä missään muuallakaan. Tää on kai sitten hyvä juttu?
2. Jos olisin joskus kutonut villasukkaa, vastaus olisi todennäköisesti kyllä. Jos vaihdetaan tilalle pipo, satavarmasti!
3. Kofeiini ja glukoosi, ensimmäinen kahvin ja toinen irtokarkkien muodossa. Auttaa jaksamaan aika hyvin kun saa vähän karkkia asennusten välillä. Kotona sitten voi syödä ravitsevampaa ruokaa jos jaksaa sellaista kokata
4. En todellakaan, äidiltäni ei ole minulle periytynyt joulumieltä tippaakaan, hän aloittaa jouluradion kuuntelun jo sen auetessa 4.11. En usko seikan muuttuvan, ehkä minusta tulee vielä vähemmän joulumielinen.
5. Kaiken tekemisen muistaminen oikeaan aikaan
6. Hankala kysymys, mutta varmaan olisin todellisen hipsterin valinta okakuusi, eli siis hopeakuusi *Picea pungens*. Olen ainakin yhtä kalpea, mutta kaipa pyrin myös erottumaan joukosta. Hopeakuusi sopii myös perinteistä pitävälle, koska sen tukevien oksien varassa voi poltella oikeita kynttilöitä.
7. Jos näkymätön on väri niin se, mutta kai perinteiset punainen, vihreä ja kulta sopivat koristeisiin. Valot lämpimän keltaiset. Tekisi mieli polttaa jokainen talo, jonka pihassa silmiä raiskataan kirkkaan sinisillä "jouluvaloilla".

VEERA "VERTTU" KURONEN

1. Olen useasti.
2. En ole kutonut villasukkaa mutta olen tanssinut. Viereisessä tilassa olen myös paistanut öljyt pohjaan ja sen myötä aiheuttanut savuntuoksua rappukäytävään viikoksi.
3. Päivän D-vitamiini. Johdan toimiston seinällä olevaa tilastoa.
4. Olen jouluihminen noin kolme viikkoa ennen aattoa. En koe, että asia tulee muuttumaan, jos ei tarvitse enää käydä IKEA:n sisätiloissa montaa kertaa.
5. Hyvän kahvin keittäminen ilman kahvimittaa, tosin onneksi kertsillä on saanut tätä jo harjoitella. Toiseksi vaikeinta on ollut eläminen ilman MYO:n pakun ja pienen Westmacin radiota.
6. 2,5 m metsäkuusi. Sillä on eniten kysyntää.
7. Kaikkeen pätee seuraava viisaus: "Nonni! Nyt se on hyvä, jos katsoo riittävän kaukaa."

MARIKKI "NÄREKAUPPIAS" NYGÅRD

1. Uhriksi en ja oma ahdistelu on rajoittunut lähinnä puuttuviin osoitetietoihin toimituskalenterissa tai kadonneisiin kuitteihin kuun lopussa.
2. Miten kudotaan villasukkaa?
3. Magnesium. Ettei varpaasta vedä suonta just ratkaisevan kurotuksen aikana tikauiden ylimmällä puolalla.
4. Kyllä mä oon ja uskon, että tästä joulustakin selvittäään vain lievällä kuusi-ihottumalla ja valoallergialla.
5. Kokeilkaa pujottaa langat 120 joulupalloon. Never again.
6. Mustakuusi. Harva on siitä koskaan kuulut ja vielä harvempi sen uskaltaa tilata.
7. Mahdollisimman monivärisiä ja mielellään psykedeelisesti vilkkuvia. Nämä asennetaan ulos siten, että perheen itse ei tarvitse niitä nähdä, mutta ohikulkijat ja naapurit saavat nauttia senkin edestä.

Rakkaat kuusikauppiamme toivottavat kaikille lukijoille havuntuoksuista joulunodotusta!

Uudelleensanoitus: Elli-Noora Kamppuri

Kuusikaupan jouluyö (Tonttujen jouluyö)

Kuuset kaatuu, jouluvalot sammuu, valot sammuu.

Ladon varjoon torin kassa hukkuu, kassa hukkuu.

Tip-tap, tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

*Kuusimyyjät silloin varpahillaan, varpahillaan,
varovasti hiipii toimistolle, toimistolle.*

Tip-tap, tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

Afterworkit tarjoo jälleen Veera, jälleen Veera.

Rekastansa sen jo Norde näki, Norde näki.

Tip-tap, tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

*Pöydän päälle kauppiaat rientää, kauppiaat,
tilaavat pizzaa ja juovat viinaa, juovat viinaa.*

Tip-tap, tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

Havua on siinä kaikkialla, kaikkialla.

Liutu kuiskaa: ”Missä Salen kuusi, Salen kuusi?!”

Tip-tap, tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

*Sitten panikoidaan koko illan, koko illan,
kunnes Keke kaataa kampukselta omorikan.*

Tip-tap, tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

*Saija hiipii mukaan kantoapuun, kantoapuun.
valvontakamerat hoitelee Marikki.*

Tip-tap, tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

JT-19

MITEN HIRVI- JA TAIMIJUHLASTA MEINASI TULLA PORKKANA- JA TAIMIJUHLA

TEKSTI: ANNIINA JOKINEN ■ KUVAT: SATU ELOMAA

Oletko aina miettinyt, millainen tapahtumaketju edeltää Hirvi- ja taimijuhlia? Tai mitä sitten tehdään, jos kyseinen tapahtumaketju ei toimikaan toivotulla tavalla? Seuraava kirjoitelma kertoo syksyn hirvi- ja porkkana- ja taimijuhla- jahtien erään forstin (minun) silmin.

Oransseihin liiveihin ja pipoihin sonnustautunut joukko levittäytyi hiekkatielle kirpeänä lokakuuisena lauantaina. Ennätyksellisen nopeasti täyttynyt syksyn ensimmäinen hirvi- ja porkkana- jahti on alkamaisillaan. Ajomiehet suuntaavat kompassiaan ja katselevat edessään kohoavaa ryteikköä miettien, että mihin ovatkaan taas ryhtyneet. Whatsappiin kilahtaa jahtivoudin viesti: AJAKAA!!! ja niin ajomiehet lähtevät metsään rämpimään puupalikoita kalisuttaen ja lehmänkelloja kilkutellen.

Ensimmäinen ajo ei tuota toivottua tulosta.

”Ajetaan seuraavaksi Ollinkivi”, jahtivouti päättää, ”jos ei sieltä tule saalista niin ei sitten mistään.” Ajomiehet levittäytyvät kuuskutosen varrelle. Ohi ajava rekka tööttäilee. Toinen ajo alkaa.

Ajon loppuvaiheilla alkaa kuulua laukauksia. Yksi, kaksi, kolme, neljä, lasken päässäni. Mitä täällä oikein

tapahtuu? Seuraavaksi käy ilmi, että vasa on kaatunut. Vihdoinkin! Monien eksymisten jälkeen selviydyn suunnitelman mukaiseen passiin, ja **Tuomas Puputti** kertoo, että hirvi hiippaili aivan hänen takaansa, mutta sopivaa tilaisuutta ampumiseen ei tullut. Toinen läheltä piti -tilanne tuli, kun **Matias Virta** tarkkaili ohi kulkevaa, ilmeisesti samaa hirveä, ja mietti olisiko sillä vasa

Hirvien voitokkuus veti naamat vakavaksi sotasuunnitelmia hiessa.

Metsällä olosta voi nauttia myös tyhjin käsin.

mukana. Hirvi jäi ampumatta, ja ajon saaliiksi jää **Elias Liimataisen** kaatama vasa.

Kaadosta innostuneet ampujat tahtovat päivälle vielä yhden ajon. Väsyneet ajomiehet nurisevat, mutta niin vain löytävät itsensä jälleen tien laidasta odottamasta jahtivoudin käskyä lähteä liikkeelle. Kolmas ajo ei tuota tulosta, mutta illalla hämmöttävä sauna ja koko porukan yhteinen illanvietto sai mielen kirkastumaan. Kysymyksistä huolimatta joukkioille ei selviä, mikä oli vasan kaatamiseen tarvittujen neljän laukauksen tarina, tai miksi **Risto** puhuu Savon murretta vaikka on Hyvinkäältä kotoisin, mutta jallu virtaa ja laulu raikaa ja saa moiset kysymykset unohtumaan.

Sunnuntai valkenee viileänä. Ensimmäisessä ajossa Team Verttu jää vaille pakukuskia ja viivästyttää ajon alkua, kun allekirjoittanut ajelee ympäri Hyytiälän lähimaastoja ja Team Vertun johtaja **Veera** toimii kartturina yrittäen löytää tiimilleen optimaalisen reitin siirtyä ajon aloituspaikoille.

Päivän ensimmäinen ajo ei tälläkään kertaa päädy kaatoon, joten päätetään ajaa Ollinkivi

vielä uudelleen väsyneiden ajomiesten valittaessa. Eräs joukkio ajomiehiä jää jälkeen ja huomaa olevansa vasta hieman yli puolivälin, kun ajo lopetetaan – jälleen ilman saalista. Perillä Hyytiälän metsäasemalla saalista janoavat ampujat päättävät hyödyntää **Henri Koiviston** metsästyskoiria ja lähteä epätoivoiseen koirajahtiin ennen kuin ilta pimenee.

Viimeinenkään ajo ei muuta viikonlopun jahtien tulosta, joten ampujat suunnittelevat keskenään seuraavan viikonlopun koirajahitia. Viikin pölyt ja kertsin kotoisuuden taakseen jättänyt **Valto Kontro** (K-104) jo pohtii, pitäisikö jahtivouti itse uhrata Hirvi- ja taimijuhlien keiton pääainesosaksi.

Seuraavan viikonlopun koirajahdistakaan ei saada yhtäkään kaatoa. Epätoivo alkaa kalvaa jahtivoudin mieltä. Lopulta pelastuksen tarjoaa kaikkien forstien sankari **Antti Uotila**, jonka metsästysseuralta liikenee hirvi laitettavaksi pyhän juhlamme soppaan. Hirvi- ja taimijuhla on pelastettu ja poikkeuksellisen hyvä, naapuriseuran kaatamasta elukasta valmistettu hirvikeitto niittää kiitosta ainakin K-108 pöydässä. ■

K-112 FUKSIHALLITUS ESITTÄYTYY

KOONNUT: MARIA SELIN

Kurssin 112 viisitoistahenkinen hallitus valittiin Syyshyden keskiviikoiltaan. Perinteisten tehtävien lisäksi fuksikurssin hallituksessa puurtavat musiikkimestarit...

Nyt on kuitenkin aika perehtyä lähemmin porukkaan, jonka ensimmäisenä tehtävänä on järjestää pikkujoulubileet 4.12. C-grundilla.

Tehtäväsi

1. Nimi, ikä, kotoisin
2. Miksi halusit tähän tehtävään?
3. Mihin et ainakaan aio erikoistua metsätieteissä?
4. Mikä on pahin kohtaamasi hätätilanne ja miten toimit siinä?
5. Metsäbiokiertotalouden suosikkituoteesi?

Takarivi: Ia Hyttinen, Jade Sivén, Eero Väänänen, Anni Lehkonen, Ida Siik, Annika Ståhl ja Rosa Loikkanen
Keskellä: Eve Weckström, Jenni Sohlman ja Janina Koskinen
Eturivi: Eemeli Kokkonen, Matias Virta, Miika Hynninen, Olli Härkälä ja Tero Puukka

Emäntä

1. Anni Lehkonen, 19, Mikkeli
2. Hallitushommat kiinnosti ja mua ehdotettiin tähän tehtävään, joten miksi ei?
3. Koppakuoriaisiin
4. Nykissä SWAT-tiimi lukitsi mut ravintolaan koska naapurissa menossa aseellinen ryöstö tms. vaaratilanne. Odotin että tilanne rauhoittuu :D
5. Biokomposiitista valmistettu voiveitsi, toimii!

Rahastonhoitaja

1. Ia Hyttinen, 28, Helsinki
2. Rahastonhoitajan hommat tuttuja ja yhdessä asioiden tekeminen on usein mukavaa.
3. Metsän merkityksen typistämiseen taloudelliseksi resurssiksi
4. Sain anafylaktisen reaktion ja menin sairaalaan
5. Puurakentamiseen käytettävät rakennusmateriaalit

Tiedottaja

1. Annika Ståhl, 19, Sipoo
2. Saa nähdä vähän miten tapahtumia järjestetään, ja miten hallituksissa ylipäätäänsä toimitaan
3. Majaviin :D
4. No itse mursin olkapään, hevosen selästä lensin. Meinasin hypätä takaisin selkään
5. Leikkuulaudat biokomposiitista <3

Musamestari

1. Ida Siik, 21, Keravalta, Haminasta alunperin
2. Kuhan kuulosti hauskalta näin entisenä muusikkona
3. Kauheasti ei politiikka kiinnosta
4. Kaksi isoa koira hyökkäsi kimppuun ja huidoin niitä sauvakävelysauvoilla kunnes omistaja tuli.
5. Kotka mills:n pahvimuki, koska Kotka.

Isäntä

1. Eero Väänänen 20, kotipaikaksi tunnen Otalammen
2. Tokana päivänä vaan tiesin, että minähän lähen isännäksi.
3. Suotieteisiin
4. Pahin kohtaamani hätätilanne oli varmaan kun valtion palveluksessa ollessa joku sytytti t-paitansa tuleen kaminalla ja päätti, että on hyvä idea heittää se ulos teltasta. No sehän päätyi kiepahtamaan toisen kaverin käden ympäri. Lääkintämiehenä päädyin sitten hoitamaan palovammaa.
5. Joudun komppaamaan puurakentamista. Hirsitalot on hienoja.

Rahastonhoitaja

1. Tero Puukka, 19, Peräseinäjoki
2. Luulin olevani kiinnostunut ja kokeumusta on
3. En ole jaksanut perehtyä mitä on tarjolla
4. Puukolla kraapaisin rystysilleni, odotin et joku tulee viemään sairaalaan.
5. Lastulevy

Musiikkimestari

1. Rosa Loikkanen, 27, Helsinki
2. En ole kokeillut aikaisemmin
3. Metsäteknologiaan tuskin
4. Ei ole onneksi tarvinnut kohdata mitään vakavaa, jos on nähnyt jotain tapahtuvan, niin aina on ollut jo monta auttajaa paikalla
5. Voiko sanoa sauna? Sauna.

Harrastevastaava

1. Eve Weckström, 19, Tuusula
2. En muutakaan kiusaa keksiny
3. Suot :D
4. Tyhjä jääkaappi
5. Puurakentaminen!

Jatkuu seuraavalla sivulla

Harrastevastaava

1. Jenni Sohlman, 18, Helsinki
2. Halusin osallistua tapahtumien yms. järkkäämiseen ja hallitukseen ylipäätään iha mielenkiinnosta :D
3. Ötökkätieteisii
4. Oon leiponu lapsena 2 kertaa kaurakeksejä ja molemmil kerroilla leivinpaperi alko roihuta villisti ja tuli hätä.
5. Jenni Haukion biohajoava mekko

Kaljamestari

1. Eemeli Kokkonen, 20, kotoisin tuolta Suomen huipulta.
2. En vieläkään käsitä.
3. Sienien sielunelämään
4. Syttyipä kerran Vätsärin erämaa tuleen, eihän siinä sitten muu auttanut kuin käydä kahden minuutin palomieskurssi ja nousta taistoon liekkejä vastaan.
5. Hesburgerin paperipilli

Kaljamestari

1. Matias Virta, 20, Kangasala
2. Minut ylipuhuttiin
3. Haihatteluun
4. Juoppo oli saanu kuonoonsa, soitin poliisit
5. Puiset kertakäyttöaterimet

Kaljamestari

1. Miika Hynninen, 26, Kuopio
2. Hetken mielijohteesta lähdin tähän hommaan.
3. Hyönteistieteille tuskin jää aikaa.
4. Oon päässy tänne asti ilman pahempia onnettomuuksia, vaikka olinkin armeijassa jakamassa laastareita.
5. Puu on hieno rakennusmateriaali, ja sitä toivoisin käytettävän lisää.

Harrastevastaava

1. Janina Koskinen, 21, Vantaa
2. Halusin mukaan kurssihallitukseen et pääsee oleen mukana esim tapahtumien järjestämisestä ja saa vähä käytännön kokemusta
3. Tuskin aion erikoistua esim geoinformaatiikkaa :D
4. Tilanne missä näin lähisukulaisen hukumassa, saatiin onneks elvytettyä. Hälytyn apua
5. Puukuidusta valmistetut tekstiilit

Kaljamestari

1. Olli Härkälä, 20, Luopioinen
2. En muista, vaali-illan tapahtumat ovat edelleen hämärän peitossa.
3. SPSS
4. Paikallinen juoppo kaatui suorilta jaloilta asfalttiin ja löi päänsä, katselin vierestä.
5. Aku Ankka -lehdet

Fuksivastaava

1. Jade Sivé, 19, Orimattila
2. Halusin fuksivastaavaksi, koska rakastan höpöisemistä ja uusiin ihmisiin tutustumista. Haluan olla toteuttamassa uusille fukseille ikimuistoista ja innostavaa orientaatioviikkoa, koska omasta yliopiston aloituksesta jäi niin hyviä muistoja!
3. En ainakaan aijo erikoistua soihin! Pahimpiin pelkoihini nimittäin lukeutuu suonsilmät ja suohon uppoaminen.
4. Pahin kohtaamani hätätilanne oli, kun kaverin psyyyke romahti. Halasin, rauhoittelin, kuuntelin ja olin tukena.
5. Hirsikoulut homekoulujen tilalle.

OODI LAULUKIERROKSILLE

Hämärä muistokuva vuoden 2019 iltakierrosten hilpeistä laulajista.

TEKSTI: HILJAHENNA TOMMINEN

KUVA: TUNTEMATON TAI JUHO KOTILAINEN

J o vuosien ajan metsäläiset ovat vaalineet perinteitään ja yksi näistä hienoimpia lienee vuotuisin järjestettävät kurssilounaat sekä laulukierrokset. Kurssilounailla jo valmistuneet metsäläiskurssit kokoontuvat muistelemaan opiskeluvuosiensa sekä vaihtamaan kuulumisia ravintoloihin eri puolille Helsinkiä. Jottei opiskeluaikojen mieleen saattaminen olisi aivan liian hankalaa, kiertävät nykyiset metsäylioppilaat tervehtimässä lounastajia forstiliiveissään. Laulukierroksille osallistuvien tehtävänä on ilostuttaa lounastavia metsäläiskursseja (sekä järkyttää muuten vain ravintolaan sattuneita tuiki tuntemattomia) perinteikkäitä metsäläislauluja esittämällä. Palkinnoksi laulajat saavat kurkunkostuketta, jotta ääni kulkee varmasti myös seuraavaan osoitteeseen siirryttäessä... Tänäkin vuonna laulukierrokset olivat valloittavan vauhdikkaat, naurun täyteiset ja ah niin ihanan metsäläishenkiset. Vaikka vuosi oli viimeisenä laulajana eikä valmistuminen ole siitä huolimatta vielä liian lähellä näköpiirissä, en aio vaipua epätoivoon. Tämä hieno perinne jatkuu myös ensi vuonna, ja silloinkin yhdestä synkästä syysperjantaista tulee huomattavasti vähemmän synkkä, kun pääsen juhlimaan sitä kurssilounaiden merkeissä yhdessä loistavien kurssikavereideni kanssa! ■

Kurssi-112 ei ole enää taimia (Kuva: Arttu Tujula)

Hirvisoppaa ja viintä

AGROKSENMÄEN HIRVIPELJAISET

TEKSTI: TARJA ANTTILA

KUVAT: TARJA ANTTILA, ARTTU TUJULA

Tila täyttyy pikkuhiljaa puheensorinasta ja ryhmä kerrallaan saapuvista vihreäliivisistä henkilöistä. Liivit on kaivettu vaatekaapin perimmäisistä nurkista tai otettu ensimmäistä kertaa käyttöön: ne asettuvat ryhdikkäästi hartioille ja kultaiset napit kiiltelevät edessä suorassa rivissä. Vihreä-ruskealle samettiliiville ei välttämättä löydy montaa käyttöpaikkaa, mutta Agroksenmäen hämyisessä salissa se pääsee yhden illan ajan loistamaan. Tällä yhdistelmällä illalta voi odottaa ainakin kahta asiaa, nimittäin punaviinitahroja ja

levotonta, asteittain lisääntyvää huutelua laulujen välissä. Sillä aikaa, kun ulkona marraskuun pimeään illan sade ja viima antavat parastaan, sisällä on alkamassa metsäläisten vuoden kohokohta: Hirvi- ja taimijuhlat.

Hirvi- ja taimijuhlilla kokoonnutaan syömään opiskelijoiden Hyytiälässä kaatama hirvi. Tänä vuonna pataan päätyi kuitenkin naapuriseururan hirvi, sillä ensimmäisessä jahdissa **Elias Liimataisen** ampuma pieni vasa päätettiin myydä eteenpäin toivon vielä eläessä, että josko ennen juhlia saataisiin toinen isompi hirvi saaliiksi.

Kuvamateriaali pöytäjuhlista ei ollut kaksista

Avohakkaajien lauluesitys

Mainittakoon, että hirvi on nyt myös annettu seuralle vaihdossa toisen ajomiesjahdin jälkeen, kun **Arttu Kouhia** onnistui ilmiömäisesti kaatamaan kaksi sonnia kerralla yhteen passiin. Kokkitiimi **Lauri & Micke** tekivät mahtavaa työtä ja keittoa keuhuttiin viime vuosien parhaaksi; samoin **Alinan & Oonan** kasviskeitto niitti pöydissä kehuja.

Samaan aikaan vuodesta myös ympäri Suomen metsästysseurat tarjoavat seuransa jäsenille ja maanomistajille syksyn jahdeista saatua hirvenlihaa. Kotona vielä asuessa osallistuin näihin kylän pirskeisiin; hirtveijaiset oli varma syksyn merkki perunamarkkinoiden lisäksi. Teininä niistä ei kyllä juuri osannut nauttia, kun ympärillä oli lähinnä risupartaisia ukkoja. Täällä meillä onkin todennäköisesti Suomen nuorimmat hirtveijaiset. Perinteiden lisäksi hirtveijaisissa ollaan toisaalta aivan kehityksen aallonharjalla: riistaliha on varsin eettistä ja ekologista, ja Unicafeekin tykkää. Enemmän soisi muidenkin ottavan mallia tästä, ja kattavan juhlapöydän riistalla ja lähiruoalla.

Hirvi- ja taimijuhlat eivät kuitenkaan ole mitkä tahansa hirtveijaiset. Täällä erilaisten perinteiden ja rituaalien keskellä tuntuu siltä, kuin illan ajan olisi osa jotain erityistä tapahtumaa. Hirvi (sekä linssit ja kurpitsat) uhrataan, ja uusista opiskelijoista tulee forsteja. Fuksit juovat kuluksen mystistä Ryövärikuopan kirkasta, jonka isäntä **Otto Liutu** on tätä tarkoitusta varten käynyt hakemassa Hyytiälän metsien siimeksestä. Taimista kasvaa näin forsteja, ja osa wanhoistakin käy terästytymässä maljajonossa. Ikinuori **Osmo Suominen**, laulujen seremoniamestari, ohjaa metsäläisten joukon kaikuvalla äänellään varmasti aina *Äänisen yöstä Helan Gårin* kautta kohti *Jallulaulujen* lisäsäkeistöjä ja hamaa loppua. Viinitonkat vilahtavat illan pimetessä jatkokäyttöön kohti Silvicaa ja ulkona taistellaan takseista.

Vihreä liivi tippuu kotona harteilta ja on taas vuoden verran vain helvetin ruma liivi. ■

Alkeiskurssilaiset sulautuivat hyvin vanhojen pelaajien joukkoon. Kuva: Sabina Wright-Pannuzzo

LAJIKOKEILUSSA RUGBY

Teksti: Venla Luttinen

Rugby on vielä melko vähän tunnettu laji Suomessa, mutta se on kuitenkin löytänyt tiensä Viikkiin. Syksyn mittaan kampuksella on näkynyt useita mainoksia, joissa kannustetaan liittymään mukaan. Tällä hetkellä Helsingissä toimii kaksi rugbyseuraa: Helsinki Rugby Club ja Warriors Rugby Club, jotka molemmat tarjoavat kursseja ja etsivät uusia pelaajia. Forstihuudon toimittajana kävin selvittämässä, mistä on kyse ja osallistuin Helsinki Rugby Clubin alkeiskurssille.

Tädiltä lainatut nappulakengät kassissa hypäsin Viikistä 550:n kyytiin, joka kuljetti minut Talin jalkapallohallille. Heti halliin sisälle tullessa oli vastassa vanha pelaaja, joka toivotti tervetulleeksi harjoituksiin ja otti joukkueeseen haluavilta yhteystiedot talteen. Puheensorinassa sekoittui useita kieliä ja suomen lisäksi kuului ainakin englantia ja espanjaa. Alkulämmittelyssä tuli ilmi, että harjoitukset pidetään kokonaan englanniksi; pelaajista noin puolet on yleensä muita kuin suomenkielisiä. Rugbya väitetään

yhteisölliseksi ja rennoksi lajiksi, ja ainakin alkeiskurssin perusteella se tuntui pitävän paikkansa. Kun pitelee rugby-palloa käsissään ensimmäistä kertaa elämänsä aikana, eikä ymmärrä edes heittotekniikasta mitään, tuntuu lohduttavalta kuulla valmentajan sanovan: ”Prepare to be shit.” Suurin osa porukasta on ollut vielä vähän aikaa sitten ihan samassa tilanteessa.

Kokeilimme syöttelyä ja liikkumista pallon kanssa, mikä olikin yllättävän haastavaa. Rugby muistuttaa jonkin verran amerikkalaista jalkapalloa, ja palloa liikutetaan joko kantamalla tai heittämällä toiselle pelaajalle. Sääntöjen mukaan pallo saa syöttää vain taaksepäin, joten on muistettava pysyä pallollisen pelaajan takana. Myös se, että pallo kainalossa saa ja pitää juosta, tuntuu todella vääraltä esimerkiksi koripalloa tai käsipalloa pelanneena.

Sitten päästiin käsiksi rugbyyn syvimpään olemukseen eli kontaktin harjoitteluun. Alun harjoitukset oli pidetty sekaryhmässä, mutta tähän jakauduttiin miesten ja naisten joukkueeseen. Ensin kokeiltiin kontaktia kamppailulajeja mukaillen. Harvemmin heti uusiin ihmisiin tutustuessa päätyy makaamaan toisen päälle tai yrittämään iskeä avokämmenellä poskelle, mutta oli hauskaa päästä haastamaan itseään. Naisten joukkueessa oli paljon myös pienikokoisia jäseniä, joten voima ja massa eivät rugbyssa ole lainkaan välttämättömiä. Sen jälkeen päästiin

jo kokeilemaan pallon kanssa taklausta toisen pelaajan pitelemään taklaustyynyyn, ja harjoittelemaan erilaisia pelitilanteita.

Miesten joukkueen kapteeni, **Paavo Honkanen**, kertoo rugbyyn sopivan hyvin ihmisille, jotka pitävät joukkueurheilusta ja pallopeleistä, ja etenkin niille, jotka kaikissa muissa lajeissa ovat pelanneet vähän liian kovaa. Joukkueessa voi olla mukana hyvin erilaisilla tavoilla: jotkut ottavat treenit vain sosiaalisena tapahtumana ilman paineita, toiset taas ovat hyvin kilpailuhenkisiä. Helsinki Rugby Clubilla on SM-joukkue sekä naisten että miesten sarjassa, ja joukkueesta on lähtenyt pelaajia maajoukkueeseen ja ulkomaille puoliammattilaiseksi asti. Treenejä järjestetään talvisin kolme kertaa viikossa ja kesäisin kahdesti, mutta niihin voi tulla omien aikataulujen mukaan vain niin usein kuin haluaa.

Rugby on siitä helppo laji aloittaa, että hankintoja ei juuri tarvitse. Tekonurmelle sopivat nappulakengät ja hammassuojat kannattaa hankkia, mutta niiden lisäksi asuksi riittävät mitkä tahansa shortsit ja t-paita. Seuraan kuulumisen on melko hintavaa, jos vertailukohdaksi otetaan Monarin urheiluvuorot, mutta mak-suun sisältyy koko vuoden pelit ja harjoitukset mahdollisine kuljetuksineen. Opiskelija- ja aloittelija-alennuksen kanssa vuosimaksu on yleensä 150 €:n luokkaa. ■

SITTINGS IN DARKNESS

TEKSTI: ANONYMI SITSAAJA

Kaamosajan asettuessa ikkunoiden taakse ja sydämiin Metsäylioppilaiden alajärjestö Myfor lanseerasi pöytäjuhlan, jossa toivotettiin tervetulleeksi niin ulkoinen kuin sisäinenkin pimeys. Tummanpuhuva ateria nautittiin C-grundin hämärissä; kansainvälisyyttä edistettiin perehdyttämällä vaihto-opiskelijoita sitsikulttuurin saloihin vaihtelevan menestyksekkäästi, ja osallistujien tyylikkäitä asuvalintoja sitseille ihasteltiin asiaankuuluvalla hartaudella. Tunnelma oli juhlan odottava laulun alkaessa. Vihdoin sopi pimeyden tulla.

Epävarmuus karisi juhlijoiden äänistä, kun laulu nousi ja hajosi jokaiseen suuntaan ääniavarudessa. Entropiaksi särkyvä, hakkaavarytminen loitsu messusi esiin tuhatkasvoisia olentoja todellisuuksien reunoilta. Tähtien takana ja niiden välisessä pimeydessä liikkuvia äärettömiä ja iättömiä hirviöitä meidän luoksemme kutsuva laulu jyrisi huoneen seinistä. Katto tuntui hävinneen korkeuksiin, kun seisoiimme raskaiden kivipaatten ympäröiminä loputtomassa huoneessa, jota yksikään tuli ei valaissut. Hurmion vallassa pauhasimme, ulvoimme, huusimme noita ajattomia olentoja saapumaan ja repimään

KYSY ANTERO VIPUSELTA

todellisuutemme kappaleiksi – jakamaan lahjansa kanssamme. Pirstaloituneen, kiemurtelevan, aaltoilevan muutoksen vääristämään ja sulattamaan luumme ja mieleemme. Asettamaan maailmamme pysyvään siirtymään, tilaan jossa minuutilla, vuodella tai vuosituhannella ei ole merkitystä, vaan vääntynyt ja vääntynyt ja vääntynyt ja vääntynyt muodoton olemassaolo taipuu ikuisesti mahdotto- maan ja kaiken keskellä emme olisi enää me, sillä mitä kaiken sulaessa on ”itse” –

Laulumme kaikui universon tyhjiin, kylmään välinpitämättömyyteen. Viimeisten sointujen kuollessa maailmamme oli sama kuin laulun alkaessa. Emme olleet kyenneet tuomaan muutosta, emme entropiaa, emme parantavaa, spagetoitunutta ikuisuutta luoksemme. Sitsien päätyttyä palasimme koteihimme jatkaen kitkaista olemassaoloamme maailmassa. ■

Seilaako purtesi maailman meriä käsittämättömyyden rannattomassa sumussa? Älä huoli, sillä airoina matkallasi toimii tänään Kalevalan mahtavin tietäjä, Antero Vipunen. Hän vastaa jokaiseen mieltäsi piinaavaan kysymykseen tieteellisen akkurantisti ja ennen kaikkea hyvää journalistista tapaa noudattaen. On tullut aika kääntää nokka kohti faktatiedon turvallista satamaa ja kiinnittää tikkaat laituriiin.

Kun mieltäsi vaivaa pulma, raapusta se lapulle ja sujauta kerhohuoneen laidalla majailevaan synkkänpuhuvaan laatikkoon. Sieltä kysymyksesi ohjataan Antero Vipusen kaikkitietäviin käsiin.

Mitä sitten pitää tehdä, jos ei valmistukaan ikinä? Tai jos valmistuu joku päivä, niin loppuuko elämä siihen? Onko loppujen lopuksi parempi, jos ei valmistukaan ikinä?

Elämä on infernaalisen turha joka tapauksessa. Voit elää valmistumisen tai valmistumattomuuden kanssa tai olla elämättä. Se on sinusta itsestäsi kiinni. Voin kuitenkin tarjota näkemyksiäni tähän pulmaan. Jos et koskaan valmistu, olet ikuisesti opiskelija. Kuuleman mukaan opiskeluaika on elämän parasta aikaa, eli näin ollen sinulla ei pitäisi olla valittamista.

Elämä ei myöskään pääty valmistumiseen, elleivät kohtalon kierot kädet kurista sinua juuri valmistumispäivänäsi, mutta todennäköisyys tähän on R:n antaman vastauksen mukaan 0,10097 prosenttia. 99,89903 prosentin todennäköisyydellä elämäsi jatkuu valmistumisen jälkeen, vaikka tulevaisuus olisikin sumuisa ja sisältäisi pari vapaapudotusta.

Loppujen lopuksi valmistumattomuus takaa sinulle siis elämäsi parhaan ajan. Toisaalta kuka haluaisi elää elämänsä parasta aikaa, kun voi valmistuttuaan seikkailulla side silmillä, törmäillä päistikkaa päin puita ja kompastella 60-luvulla kaivettuihin miljooniin ojiin.

PÄIVÄ FORSTINA

KOONNUT: ELLI-NOORA KAMPPURI

Päivä forstina -juttusarja tutustuu aina kerrallaan yhden forstin elämään yhden päivän osalta. Tällä kertaa kuulumisistaan pääsi kertomaan Venla Kiviniemi, K-109.

ALOITIN AAMUNI... aivan liian pitkällä torkuttamisella, mokomakin pimeä marraskuu.

ILAHDUIN, KUN... onnistuin hauduttamaan täydellistä teetä.

HERÄTESSÄNI OLONI OLI... optimistinen, vaikkakin kuolemanväsäsynyt.

LASKIN... kuljetuskustannuksia logistiikan laskareiden parissa.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... lähestyvää viikonloppua.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... ratkaisin solverin avulla arkipäivän ongelman.

PÄIVÄLLÄ VÄLTIN TÄPÄRÄSTI... kauppareissun delegointitaitojeni ansiosta.

ONNISTUIN... unohtamaan monta deadlinea ja koiran parvekkeelle.

VIIDELTÄ.. haaveilin tänään myyntiin tulleista beaujolais-punkuista.

TÄNÄÄN OIVALSIN... että omaan muistiin ei ole luottamista eikä kalenteria olisi kannattanut vielä hylätä.

HUOMENNA TODENNÄKÖISESTI... skippaan luennon ja aloitan uuden neuletyön.

SISÄISET VARJONI ALKOIVAT TANSSIA, KUN... tajusin tekemättömien hommien ja vuodessa jäljellä olevien päivien suhteen.

Venla

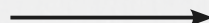
TOFFEESTA INKIVÄÄRIIN — JONKINMOINEN JOULUSUKLAA-ARVOSTELU

**RAADIN MIETTEISTÄ KOONNUT: ESKO KARVINEN
KUVAT: ELLI-NOORA KAMPPURI**

Forstihuudon joulunumerossa on tavattu arvostella valikoima jostakin kiistämättömän jouluisesta elintarvikkeesta. Männävuosien paras glögi ja hirvein torttu -reportaasien sarjaa jatketaan tänä vuonna kellahduksella joulusuklaiden täyteläiseen syliin. Asiantuntijaraati arvosteli kuudenlaisia tuotteita neljältä eri valmistajalta kiinnittäen erityistä huomiota mm. makeisten tuoksuun, ulkonäköön ilman käärepaperia, yleiseen jouluhenkisyyteen sekä suklaiden nostattamiin mielikuviin. Lopulta verrokkien joukosta valittiin Forstihuudon virallisesti suosittelema joulusuklaa.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

**”Ei-toivotuille
sukulaisille sopiva.”**

Joulusuklaa ja noitarumpu

Cloettan valmistamat ja **Mauri Kunnaksen** Koirämäki-grafiikoin koristellut Talvi-konvehdit tuovat ulkoisesti nautittuna mieleen jouluaaton elokuvaklassikon *Joulupukki ja noitarumpu*, joten näitä karkkeja kääreineen ja rasioineen katsellessa ankkuroi itsensä vahvasti juhlista vanhimman perinteikkääseen mielentilaan. Sisäisesti nautittuna mielikuva siirtyy aatolta muutaman päivän eteenpäin jonnekin välipäivien höttöisiin tunteihin, kun olet vanhempiesi pakottamana mukana tapaamassa puolittuja sukulaisia, jotka mikroilmein tapahtuvaa protestointiasi huomioimatta tuputtavat sinulle juuri näitä jo lapsuudessasi kaupan hyllyjä koristeita toffeesuklaajötkäleitä.

Joulun aikaan liikunta tapaa jäädä vähemmälle, mutta onneksi näitä konvehteja pureskellessasi pumpfaat itsellesi pyhänseutuna kulmakunnan kovimmat leukalihakset ihan huomaamatta. Makuunsa nähden konvehdit ovat turhan suurikokoisia. Mikäli kaikesta huolimatta nautit Talvi-konvehtien makupaletista, hyvin pitkälti samaa tavaraa on saatavilla myös pääsiäisen aikaan, jolloin kääreitä tosin korostavat tonttujen sijasta trullit.

Uudistuvat klassikot

Fazerin paperikarkkistandardien innovaatiohautomo on pudotellut joulusesonkiin mahdolliset uutuusmaut Baked apple (tunnetaan myös nimillä Baked beans ja Naked apple) ja Mandarin & ginger. Näitä molempia yhdistää kartonkipakkaukseen lähes itämaisessä

origamihengessä taiteltu uudenlainen avaamisysteemi, joka poropeukaloisimmalta tontulta jää satavarmasti avaamatta. Vastoin odotuksia uniomenakaramelli sekä tuoksuu että maistuu Eskimo-jäätelöltä, joten nämä konvehdit tulevat syödyiksi aikaisintaankin vasta uudenvuodenaattona, kun kaikki maukkaammat makeiset on jo tuhottu alta pois.

Mandarin & ginger puolestaan kätkee sisäänsä tuoteselosteen mukaan luonnollista mandariini-inkivääriä. Ja totta, tähän on aivan kuin mandariini-inkivääriä söisi! Mielikuvissa matkataan joulupäivän pikkupakkaseen. Istuskellaan sisällä ehkä lahjakirjoja lukien eikä oikeastaan tehdä juuri mitään. Ja pikku darraan, kun sisällä ei pysty muuta kuin se mandariini.

Kaksi karhua ja jänis

Pandan Säde-konvehtien pakkaus näyttää siltä, että se olisi ostettu Viikin Prisman sijaan Viis-tokujalta. Makuna on esittelytekstin mukaan valkosuklaa ja piparkakku. Todellisuudessa kuitenkin piparkakku lienee pudonnut tehtaalla tuotantohuoneen patterin väliin. Makuhermot lamauttavan valkosuklaan jälkeen hennon piparkakun häivähdyksen voi kenties maistaa seuraavan yön unissa, joissa se kummittelee kuin haavoittuneen, valkosuklaan värisen jäniksen lapsenomaisen tuskanhuuto.

Säteeseen verrattuna pakkaukseltaan perinteisempien Panda-makeisten linjaa mukailee Suomi-sarjan uutuusmaku karpalo-toffee. Konvehti on makumaailmaltaan ilahduttavan hallittu, eleganti ja raikas. Olkoonkin, ettei

**”Fazerit on hauraita
ja heikkoja, mutta
näitä saa oikeasti
PURRA.”**

mausta välttämättä juuri sitä pyydettyä karpalo löydykään. Täyteläisen toffeen vastapainona kokonaisuutta elävöittää kuitenkin jonkunlainen yleinen marjaisuus, joka ehkä parhaimmillaan jättää maistajalleen lopullisen päätösvallan ja löytämisen riemun.

Vaihtoehto perinteisille

Dammenbergin vegaaninen ja melko-kaiketon, kuitenkin soijaa sisältävä, konvehtilajitelma kantaa nimeä Confessions. Erityisen kauniita karamelleja on pakkauksessa vain kahdeksan kappaletta, kaksi kutakin makua (sitruuna, appelsiini, passion, mansikka). Yhteistä kaikille mauille on niiden huonous. Sitruuna maistuu siltä kuin jättäisi mandariiniin kuorittaessa liikaa sitä valkoista nukkaa, mansikka käyneeltä marjasoseelta, passion suihkugeeliltä tai pesuaineelta ja appelsiinin jälkimaku on muovinen. Todellakin, nämä ovat niitä tunnustuksia, joita et olisi halunnut kuulla. Sellaisia, joista jää vähän likainen olo. Onneksi lajitelma on kokonsa puolesta soveltuva yksin nautittavaksi, joten sen voi mennä kaatamaan kitusiinsa yksin esimerkiksi kellariin tai maakuoppaan.

Konvehdit syynissä

Vertailtaessa konvehteja ilman käärepapereita on selvää, että Dammenberg vetää pisimmän korren makeistensa viimeistellyn ulkonäön avulla. Myös Pandan Säde erottuu joukosta valkosuklaasuutensa tähden. Talvea voisi luonnehtia lähinnä isoksi ruskeaksi möntiksi. Tuoksun perusteella

arvioitaessa karpalo-toffeen marjaisa aromi erottaa sen erityisen positiivisesti muista tarjolla olleista verrokeista. Yleistä jouluisuutta punnittaessa Talvi-konvehtien kääreiden ja paketin visuaaliset mielenyhtymät kantavat pitkälle, mutta maun puolesta raati koki jyrkimmät joulutripit makustellessaan mandariini-inkiväärimakeisia. Mandariini-inkiväärin kohdalla myöskin koettiin maun vastaavan parhaiten sitä, mitä paketti lupaa sen olevan.

Vertailun lopputuloksena raati totesi Fazerin Mandarin & ginger -konvehdin olevan Forstihuudon virallisesti suositteloima joulusuklaa. Mikäli mandariini-inkivääri ei syystä tai toisesta houkuttele, on myös erittäin hyväksyttävää tukeutua Pandan karpalo-toffee-konvehteihin, kun pukin lahjaksi tuoma retkituoli repeytyy ensi-istumalla tai aatosta tapaninpäivään kestävä kolmen päivän baariputki uhkaa romahduttaa yleisen omanarvontuntosi. ■

”Tätä voisi sulattaa jonkun vartalolle ja nuoleskella intohimoisesti.”

TOTUUS VIIME KESÄN HYDELAMPAISTA

Lukijan korjauspyyntö Forstihuuto 3/2019 juttuun ”Yhdeksän viikon kenttäkurssi täynnä perinteitä ja uusia metkuja”

Virhe on lukijan mukaan viime Forstihuudon jutussa Hyytiälän kenttäkurssista: ”Kesälampaat Mörkö-Marvin, Nasse ja Stigu paransivat opiskelijoiden henkistä hyvinvointia, ja pysyivätpä ne mukavasti aitauksessa koko kesän (Marvinin muutamaa hyvin lyhytaikaista poikkeusta lukuun ottamatta). Edes Impivaaraan pääsivät eivät koskaan päässeet vierailulle.”

Lukijan mukaan kaikki kesälampaat ovat käyneet aitauksensa ulkopuolella viikonloppuisin Hyden puolivälistä alkaen. Lampaat oleilivat myös isoa saunaa lähemmällä laitumella ja tutkailivat paikkoja tenniskentän ja saunan vieressä. Pilvilinnan ja Impivaaran pihat tulivat myös tutuksi, mutta Impivaaran sisälle pääsivät eivät päässeet, kuten jutussa kerrotaan.

Lampaat saivat käyskennellä vapaasti ja lammaspaimenemme käveli niiden perässä kaurapussin ja mukin kanssa, jolla sai pääsivät houkuteltua tarvittaessa takaisin aitaukseen. ■

Tietojensa perusteluiksi lukija kertoo olleensa Hydessä viikonloppuisin lammaspaimenena. Tästä jonkinlaisena todistuksena on kurssin myöntämä diplomi.

Stigu, Marvin (kentällä) ja Nasse (alhaalla heinikossa näkymättömissä) viimeisenä viikonloppunaan laitumen yläpäässä muistomerkin luona. Kuva on hämärä, koska se on kuvattu filmikameralla sekä niin että kuvaaja on itse kuvassa.

JAHTIVOUDIN PALSTA

Ystävät hyvät. Elämme kovia aikoja. Ajat kovia ja kovia on ajan ottajatkin. Hirvet on hukassa, elämä on kaaosta kuin Neuvostoliitossa. Tarinamme juontaa vuosien taakse pieneen kylään Suomessa. Syntyi Suomen maassa poika. Pojalla oli syntyessään parta. Olut oli elämä, olut oli juoma, olut oli synnin tuoma vitsaus. Mies ampui, mies osui. Tyhjiö ei täyttynyt.

”Yksikään ihminen ei ole saari, täydellinen itsestään;

jokainen on pala mannermaata, kokonaisuuden osa;

jos meri huuhtelee mukaansa maakimpaleen,

niin Eurooppa pienenee vastaavasti,

samoin kuin pienenee niemimaa ja myös maatila,

joka kuuluu sinun ystävillesi tai sinulle itsellesi;

jokaisen ihmisen kuolema vähentää minua,

sillä minä sisällyn ihmiskuntaan;

äläkä sen vuoksi konsanaan lähetä kysymään

kenelle kellot soivat;

Ne soivat sinulle.”

John Donne v. 1620

Tämä oli kohtalo. Kellot eivät soineet miehelle. Kellot soivat hirville, joiden kohtalo oli tuleva matkansa päähän. Oli yritys kova, mutta mies oli kovempi; ei noussut sorkka; pysähtyi matka hirvien. Aika oli miehen. Hetki näyttää, mistä hänet oli tehty. Teko oli kovempi kuin muuri, kovempi kuin teräs. Pysäyttämätön. Se on miehen työ.

Jahtivouti,
Ukko Koivula

JOULUHOROSKOOPPI

TEKSTI: SABLEENA BACULUM

Forstihuuto on vaihtuvan vuosikymmenen kunniaksi avannut kolmannen silmänsä ja katsonut tähtien taakse. Totuus siitä, miltä joulunaika ja tuleva vuosi tulee itse kullakin näyttämään, on luettavissa jälleen hätkähdyttävän suurella tarkkuudella näiltä sivuilta. Ja täytyy sanoa, rakkaat forstit, että 2020 näyttää hurjalta! Tsemppiä vaan kaikille ja erityisesti sinulle, Vesimies. Valitettavasti tähtien ennustuksista ei voi valittaa ja mikä on ennustettu tapahtuvaksi kullekin tähtimerkille, tulee auttamatta tapahtumaan ainoastaan yhdellä poikkeuksella: [DISCLAIMER] Jos olet Kalat ja erittäin muurahaiskammoinen, olet tässä horoskoopissa Neitsyt. Skippaa siis suoraan sinne ja älä lue Kaloja.

Oinas: Pyhien aikana saat tilaisuuden uida Lethessä, yhdessä Manalan kolmesta joesta. Joen vesi tuo unohduksen kaikkeen, ja siunattu, kauan kaipaamasi rauha laskeutuu yllesi. Sinun ei tarvitse huolehtia enää mistään.

Härkä: Alkavana vuonna tärkein tehtäväsi on pitää huolta Oinaasta, joka meni pyhien aikaan pulahtamaan unohduksen jokeen eikä enää muista, kuinka optimoidaan heuristisesti. Oinaan tempu oli ikävä ja ryhmätyövästuuat säilyttyvät suoraan niskoillesi, mutta rakkaus ystävääsi kohtaan on lopulta suurempi kuin esitelmä, jonka puitteissa teidän piti yhdessä ratkaista ilmastomuutos. Sitä paitsi kannat tuota planeetankokoista tehtävää joka tapauksessa harteillasi koko elämäsi ajan, joten voit yhtä hyvin tehdä sen myös ilman Oinasta. (Kiitti, Oinas.)

Kaksoset: Joulusi on hätkähdyttävän draamaköyhä. Olet jonkin

häkellyttävän tapahtumaketjun ansiosta onnistunut saattamaan karmasi vuoden aikana tasapainoon, ja tähdetkin ohittavat toisensa ja sinut tällä kertaa todella kaukaa ja kohtaamatta. Seuraat maailman komedioita ja tragedioita yleisön silmin, turvassa henkilökohtaiselta kärsimykseltä.

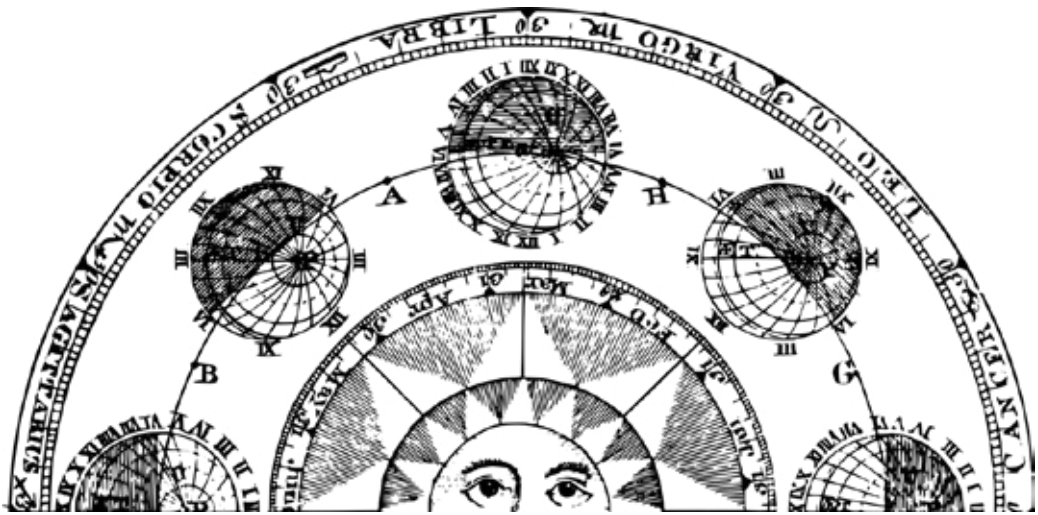
Rapu: Syksy on ollut ajankulultaan kuin sian juoksu: ei kovin nopea, mutta turkasen vaikea ottaa kiinni. Joulun tullessa koittaa sikojen vaikea aika, joten onkin hyvä päästää tämä vertauskuvallinen eläin menemään ja tehdä uusia valintoja tulevalle vuodelle, niin kasvissyönnin kuin ajanhallinnankin parissa.

Leijona: Loppukesällä saamastasi käärmeenpuremasta seurasi trippi Manalaan, Haadeksen valtakuntaan. Hyödytön siippasi luritteli laulujaan ja yritti vapauttaa sinut ajattoman unohduksen pauloista, mutta tärveli

keikan lopulta kärsimättömydellään. Tästä syystä ensi vuoden kalenterisi täytyykin paikalliseen seura- ja kulttuurielämään perheytymisestä. Alkuvuodesta sinulla on täydellinen tilaisuus opetella itse lyyransoittoa, ja kevään koittaessa on hyvä hetki aloittaa kajakointiharrastus unohduksen joessa.

Neitsyt: Joulun aikana ja vuoden vaihtuessa tähdet kohtaavat niin, että Neitsyellä on poikkeuksellisen otollinen aika aloittaa roolipeli-harrastus. Pöytäroolipelaaminen, jonka konseptina on teeskennellä juoksevasa mielikuvitusmetsässä jahtaamassa mielikuvitusgoblineja samalla kun kaverisi teeskentelee olevansa nuo goblinit ja mielikuvitustaistelee sinua vastaan, on vuoden 2020 Neitsyelle erityisen palkitseva ilta-aktiiviteetti.

Vaaka: Vaikka lausunto saattaa vaikuttaa näennäisesti epätodelta, vältit elämäsi pahimmat krapulat tämän syksyn

aikana. Rinnakkaistodellisuuk-
sien Vaaalla ei ollut yhtä paljon
tuuria ja lahjakkuutta matkas-
saan, ja lieneekin asianmukaista
syttyttää joulun tullen kynttilä sym-
patianosoitukseksi astraalisinäsi
ponnisteluille. Pikkujoulu-
kauden jatkuessa pitkälle kevääseen
säilytät itsekurisi ja kykenet vastus-
tamaan opiskelijaelämän rankkaa
vertaispainetta alkoholinkäyttöön,
eli beer pressurea.

Skorpioni: Onnistut pikkujou-
luissa vetämään ns. ”faaraokännit”,
joiden seurauksena sisäelimesi pal-
samoituvat. Näppäränä kaverina
voit kuitenkin kääntää tilanteen
vielä eduksesi, sillä uuden tilasi
ansiosta sinulla on käytössäsi
suhteellisen mittava varasto muu-
miojauheen raaka-ainetta. Voit
valmistaa ja myydä tätä maha-
haavan, päänsäryn ja paiseruton
parantavaa pulveria korkeaan
hintaan netissä jauhamalla sitä
esimerkiksi omista hiuksistasi.

Jousimies: Olet viettänyt suu-
ren osan vuodesta rakentaen
muiden ihmisten siipiä. Joulun
tullen tärkeintä, mitä voit tehdä on
keskittyä omien siipiesi ja projek-
tiesi hallintaan sekä vaalia omaa
hyvinvointiasi – nukkua kunnolla,
syödä hyvin, nauttia taiteesta ja
kirjallisuudesta, katsoa elokuvia ja

uppoutua tiedostavaan läsnäoloon
sinulle tärkeiden ihmisten seurassa.
Muut kuitenkin vain lentävät
rakentamillasi siivillä aurinkoon
ja syöksyvät kirkuvina ja palavina
kappaleina Ikariamereen. Kiittä-
mättömyys on maailman palkka.
Ja Jousimiehen.

Kauris: Kaksosten tapaan olet
aloittamassa uutta vuosikymen-
tä rauhallisen joulunvieton
merkeissä. Tähtien vinkki uuden-
vuoden piristämiseen on NASAn
Visions of the Future -posterisar-
jan tulostaminen julistekokoisena
Oodi-kirjastosta löytyvällä halvalla
ja laadukkaalla julistetustimella.

Vesimies: Tämän vuo-
den pikkujoulukaudella on
koittava Vesimiehen ikuinen koh-
talonhetki. Onnistut vetämään
ns. ”Prometheus-kännit”, eli
krapula-aamun valjetessa sinut
kahlehditaan kalliioon ja kotka nok-
kii näivettyneen maksasi viimeiset
rippeet suoraan vatsaontelostasi.
Tämä toistuu ikuisesti darra-
maksan kasvaessa taianomaisesti
öisin takaisin ja kotkan palatessa
aamun tullen apajalleen. Mottosi
tulevalle vuodelle on: pakko jatkaa
eteenpäin – sama maksa ja sinä,
uusi päivä ja kotka.

Kalat: Joululahjana kaukainen,
huonosti tuntemasi sukulaisperhe
lahjoittaa sinulle talonkokoisen
puuhevosen. Et voi muuta kuin
roudata konin opiskelijaluukkuusi
ja elää sen sisältä vapautuvan tuli-
muurahaisyhdyksunnan kanssa.
Sinulla ei ole muuta vaihtoehtoa,
Kalat. Jaat nyt asuntosi, sänkysi,
ruokasi ja vapaa-aikasi 306 mil-
joonan tulimuurahaisen kanssa.
Peiliin katsominen ei auta, Kalat.
Et enää erota peiliäsi kipittävän,
vaimeaa napsunaa pitävän muu-
rahaismassan alta. Et erota sen
alta yhtään mitään.

Käärmeenkantaja: Käärmeen-
kantaja on täysin uusi tähtimerkki,
joka kehitettiin Käärmeenkan-
tajan tähtikuvion ilmestyessä
odottamatta maapallon taivaalle
kevätalvella 2001. Käärmeenkan-
taja on siis hyvin nuori forstiksi.
Olet tullut hurjalla tahdilla yli-
opistoon, Käärmeenkantaja. Pidä
huolta itsestäsi, ja älä anna maa-
ilman uuvuttaa sinua vielä. Sinun
tähtikuviosi tuikkii taivaalla paljon
muuta kuvioita pidempään.

TIEDOTTAJAN PALSTA

Joulukuun pimenevät illat ja mieltä painava kaamos vaativat silloin tällöin hieman valoa. Forstit, tiedottajanne tiedotustehtävänäni on ollut tiedottaa teitä mahdollisista jouluvaloratkaisuista. Kynttilänvalo on hyvä ratkaisu, mikäli kämpän patteri ei lämmitä riittävästi. Joulukuusen lämpimänsävyiset tuikkuvalot lämmittävät myös yllättävän paljon etenkin jokaisen jouluihmisen mieltä. Mutta jouluvaloista parhaat ja tunnelmallisimmat ovat Viikin kasvihuoneiden valot, jotka valaisevat GIS-luokasta kotiinpäin kapuavan forstin iltaa.

16.-22.12. Tentti- ja lukuviikko

24.12. Otto Liudun jouluaaton toimistopäivystys

13.1. Kevätlukukausi alkaa

Havuntuoksuista joulua toivottaen,
Tiedottajanne **Veera**